Ao. 1859. Donderdag

No. 114. 22 September.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1859.

16 Sept Van het slavenkind *Wilhelmina*, geboren in 1859, dochter van *Mariano*, toebehoorende aan plant. *Belwaarde*, divisie *Boven Suriname* en *Thorarica*.

» » Van den slaaf *Ferdinand*, geboren in 1804 wiens moedersnaam onbekend is, toebehoorende aan J. Barbeil (nu boedel.)

» » Van de slavin *Sabana*, geboren in 1803, wier moedersnaam onbekend is, toebehoorende aan H. J. Serres.

» » Van de slavin *Frederika*, geboren in 1827, wier moedersnaam onbekend is, en haren zoon *Ferdinand*, geboren in 1856, toebehoorende aan J. F. Touh.

» » Van het slavenkind *Leentje*, geboren in 1852, dochter van *Vissinie*, toebehoorende voor den vrijdom aan M. H. Mok.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Derde Afkondiging.

Op DONDERDAG 22 September, en verder elke *veertien* dagen te *half acht* ure, **Receptie** ten Gouvernements huize.

De Adjudant van den Gouverneur,
P. M. NETSCHER.

POLITIE.

De ondergeteekende roept bij deze de medewerking in der hoofden van huisgezinnen, om zooveel in hunne magt is te helpen handhaven de naleving van art 12 der Publ. van 19 | 25 November 1828, G B No. 17, waarbij het verboden is om zo genaamde VLIEGERS op de openbare straten op te laten.

Paramaribo, den 19 *September* 1859.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

POLITIE.

Aan de Ingezetenen wordt kennis gegeven, dat door de noodige herstellingen aan de *Jodenbree straat*, de passage aldaar voor Rij- en Voertuigen, voor eenige dagen zal zijn afgesloten.

Paramaribo, den 19 *September* 1859.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Transport.

[13347] Den 19 September 1859. De Exploicteur aan P. C. Vereul voor de minderjarige kinderen van de wed. J. P. Tavares Jr met namen G. M. S. W. en J. M. S. Tavares, van *de helft* in het Huis en Erf aan de *Zwartenhovenbrug Straat*, N. W. La. E No. 234, O. W. La. D No 457*a*.

Paramaribo den 19 *September* 1859.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Transport.

(13351) Den 19 September 1859 J. A. A. Salomons aan G. S. P. Dericks als in huwelijk hebbende J. C. S. van Elmpt, van den grond de *Goede Verwachting* gelegen bij het pad van *Wanica*.

Paramaribo, den 9 *September* 1859

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Transporten

[13470] Den 20sten September 1859. F. P. Emanuels als gemagtigde van W. van Thol Jr aan J. A. Samuels en E. A. Samuels ieder voor de *helft* van het Huis en Erf aan de *Keizer Straat*, N. W. La. A No. 158, O. W. La B No. 116.

Den 21sten. De Exploicteur aan A. F. van Amson, van het Huis en Erf aan de *Heere Straat*, N. W. La. A No. 58, O. W. La B No. 70.

Paramaribo, den 21 *September* 1859.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

(13127) Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels* is geëvolveerd, op den 20n. September 1859, de boedel van Elisa Scarlett, (overleden te *Nickerie* den 21n September 1858.)

En worden mitsdien alle Crediteuren en Debiteuren deszelven opgeroepen, ten einde aan het Departement voormeld van hunne vorderingen aanteekening te doen en hunne verschuldigden aantezuiveren, op poene als bij art. 14 en 16 van het reglement van opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo, den 21 *September* 1859.

De prov. Curator,
DE JONG.

Eerste Advertentie.

[13356] De provisioneele CURATOR bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* zal over zes weken, den juisten tijd nader te bepalen, in het openbaar doen verkoopen:

Het **Huis** en **Erf** met de ACHTERGEBOUWEN staande en gelegen aan de *Maagden Straat*, bekend onder N. W. La. C No. 12, O. W. La. C No. 150, aankomende den Boedel Carel Wilhelm Knauf.

Paramaribo, den 21 *September* 1859.

De prov. Curator voornoemd,
DE JONG.

Edictale Citatie.

(12881) De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, dagvaardt bij deze alle bekende en onbekende Crediteuren:

Van Theresia Catrijntje Kemper, wegens het provenue van het op den 11n September 1858 bij executie verkochte *een derde* van den Grond *Combé*, gelegen in de divisie *Para*, aangekomen hebbende Theresia Catrijntje Kemper voornoemd.

Van Susanna Johanna Lemmers, wegens het provenue van het op den 17 Junij 1859 bij executie verkochte Erf gelegen aan de *Watra straat*, La. D No 84, aangekomen hebbende Susanna Johanna Lemmers voornoemd.

Om te compareren of gemagtigden te zenden ter Prae et Concurrentie Rolle van het Geregtshof voornoemd, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 4n November 1859, des voormiddags om *acht* ure, ten einde aldaar ingevolge Art 91 der Manier van procederen, hunne sustenuen zonder form van proces, mondeling voor te dragen, en op welke mondelinge voordragt, door den Hove zal worden regt gedaan, zoo als bevonden zal worden te behooren, op poene van silentium perpetuum.

En opdat niemand hier van eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen is deze gepubliceerd en geaffigeerd alhier aan *Paramaribo, den* 19 *September* 1859.

SIMON ABENDANON Sz.

Op aanstaanden ZATURDAG den 24 dezer, des morgens om *zes* ure, zal de *gewone Exercitie met de* **Brandspuiten** plaats vinden; zullende de Brandmeesters en Onderbrandmeesters precies om *half zes* ure aan het lokaal der Spuit waartoe zij behooren present moeten zijn.

Paramaribo, den 19 *September* 1859.

De Opperbrandmeester,
H. G. ROUX.

NIEUWSTIJDINGEN.

Venezuela.

In de Curaçaosche Courant van den 13n. Aug. ll., lezen wij het volgende:

De toestand dezer Republiek blijft bij voortdurring zeer betreurenswaardig. Naar luid der jongste berigten van La Guayra heeft de Generaal Julian Castro, President der Republiek, moeten aftreden en is hij in het bestuur vervangen geworden door den Vice President, den Heer Manuel Felipe de Tovar; doch wegens de afwezigheid van den Heer de Tovar uit de hoofdstad wordt het bestuur tijdelijk door den Heer Pedro Gual waargenomen.

Verleden week deelden wij mede dat er te La Guayra onlusten hadden plaats gehad, dat het garnizoen aldaar zich voor de zaak der federatie had verklaard, en dat Generaal Aguado, aan het hoofd van 200 man troepen tegen Caracas optrok. Dit berigt is bevestigd geworden. In de *Monitor Industrial* van Caracas van den 4 dezer, vindt men het volgende betreffende den uitslag der krijgsverrigtingen van Generaal Aguado tegen Caracas en van een gevecht, hetwelk op den 2 dezer in die stad plaats had tusschen de federalisten en de troepen van het gouvernement.

Het blijkt uit de berigten dat er in de hoofdstad eene vrij sterke partij bestond voor de zaak der federatie, die slechts eene gunstige gelegenheid afwachtte om de regering te veranderen en de federatie aftekondigen. Deze partij werd ondersteund door de miliciens, die door het afgetreden bestuur onder de wapens werden geroepen. Op het vernomen van den aantogt van Generaal Aguado, verschansten de miliciens zich in de kazerne en eenige huizen op het plein San Pablo en kozen een zekeren kolonel J. de Pineda tot opperbevelhebber. Zij waren voorzien van een stuk geschut.

Den 2den dezer werden zij aangevallen door de gouvernements troepen, bestaande uit twee bataillions, *la Convencion* en *el Cinco de Marzo*, bijgestaan door eenige ingezetenen en de jongelingschap van Caracas, en in weerwil van hunne gunstige stelling en der ondersteuning van Generaal Aguado, die volgens *el Monitor* met 500 man troepen en een stuk geschut binnen de stad gerukt was, werden zij uit hunne verschansingen verdreven en volkomen verslagen, en met uitzondering van hunne aanvoerders, allen gevangen genomen. In een ander officieel document echter wordt Kolonel Pineda onder de krijgsgevangenen geteld.

Het gevecht was hevig en van langen duur; en van beide kanten heeft men het verlies van veel menschenlevens te betreuren.

Generaal Agnado en zijne volgelingen zochten dadelijk hun heil in de vlugt en keerden onverrigter zake naar La Guayra terug.

Den 4 vernam men te La Guayra dat er gouvernements troepen van Caracas in aantogt waren om de stad te hernemen. De opperbevelhebber dezer troepen zond twee officieren om de plaats op te eischen; Aguado weigerde echter hieraan te voldoen, hoezeer al de vreemde Consuls op verzoek van het gouvernement in Caracas, getracht hebben hem hiertoe overtehalen, ten einde bloedvergieting te voorkomen. Men kwam echter overeen geene vijandelijkheden te plegen en 24 uren uitstel te verleenen tot dat er nadere bevelen van Caracas waren ontvangen.

In den avond van den 4 verliet Aguado met zijne troepen de stad, medenemende alle wapens en krijgsbehoeften en ging zich te Maiquetia legeren. Den 5 keerde hij met een gedeelte zijner troepen in de stad terug, en werden er wederom door de Consul pogingen aangewend om de zaak te bemiddelen en zonder bloedvergieten te doen afloopen.

Latere berigten van Puerto Cabello vermelden dat op den 8 er te Maiquetia een gevecht heeft plaats gehad tusschen de gouvernements troepen en de opstandelingen, waarvan de uitslag echter niet bekend was.

De inboorlingen te La Guayra bevinden zich in een benarden toestand. Van den 1 dezer zoeken zij alle nachten eene schuilplaats in de woningen der vreemdelingen, de pakhuizen blijven gesloten en er worden geene zaken gedaan. De telegraafdraden tusschen La Guayra en Caracas zijn op verscheidene plaatsen doorgesneden.

Naar luid van eenen brief van den 6 dezer heeft het gevecht in de stad Caracas verscheidene uren geduurd; het verlies aan beide kanten beliep ongeveer 100 dooden en 250 gekwetsten. Generaal Aguado is ligtelijk gewond.

Bij een besluit van den Heer Pedro Gual, waarnemende het opperbestuur, van den 2 Aug., blijven de onder secretarissen van de regerings departementen, voorloopig, tot dat er een nieuw Ministerie zal zijn gekozen, belast met de werkzaamheden van het bestuur.

De *Monitor* bevat eene officieele kennisgeving uit Barcelona, van den 29 Julij, waarin berigt wordt dat de opstandelingen, onder aanvoering van Emelio Stanto Domingo, volkomen verslagen zijn geworden door de gouvernements troepen onder kolonel Castillo en de kommandanten Rafael Adriaan en Pinto, bij La Meza de las Patillas omtrent een mijl van Aragua, noordelijk gedeelte.

—De Curaçaosche Courant van den 20n. meldt het volgende:

Naar luid van berigten van Puerto Cabello, verleden week alhier ontvangen en door ons medegedeeld, had er op den 8 te Maiquetia een gevecht plaats tusschen de gouvernements-troepen en de opstandelingen, waarvan de uitslag niet bekend was. Uit later alhier ontvangene berigten, verneemt men dat eene afdeeling troepen van Caracas, 250 man sterk, een treffen had met de troepen onder Generaal Aguado en dat de eerstgenoemden met groot verlies zijn terug geslagen.

De nederlandsche schoener *Ofir*, kapitein KOGEN, uit deze haven naar La Guayra vertrokken, is verleden Donderdag terug gekeerd zonder gemeenschap met den wal te hebben gehad. Naar men verneemt worden de aldaar aankomende vaartuigen door de oorlogs vaartuigen van het gouvernement afgewezen en belet gemeenschap met den wal te houden.

La Guayra bevindt zich steeds in handen der Federalisten. Eerlang zou eene zware krijgsmaat van Caracas oprukken om de plaats te hernemen.

De nieuw benoemde president, de Heer Manuel Felipe de Tovar is in het begin dezer week, naar men verhaalt, vermomd van La Guayra naar Pto. Cabello vertrokken, om over Valencia zich naar Caracas te begeven.

De Fransche strafkolonie Lambese

Toen de vreesselijke Junij opstand in 1848 was onderdrukt, bevond men zich in geene geringe verlegenheid omtrent de vraag, wat met de talrijke gevangenen zou worden gedaan. Men wilde hen niet als gewone misdadigers behandelen, omdat zij in zekeren zin tot opstand waren opgewekt door de verkeerde maatregelen van het voorloopig bestuur. Men had de broederschap opgenomen onder de groote regeringsgrondstellingen, het regt op arbeid erkend en in de nationale werkplaatsen eene organisatie van de nijverheid beproefd op kosten van den staat. Door geldnood gedrongen en eindelijk inziende aan welken geest men voedsel had gegeven, had men van deze denkbeelden van vooruitgang afgezien en duizende menschen zonder brood gelaten. Wilde men de deelnemers aan den opstand, welken men op deze wijze had uitgelokt, al niet met gestrengheid behandelen, dan mogt men hen ook niet vrij in Frankrijk laten rondtrekken. De nationale vergadering sloeg den middenweg in, en besloot dat alle personen terzake der Julijdagen veroordeeld naar Algiers overgebragt en op landerijen van den staat, maar van de andere landbouwkolonien gescheiden, gevestigd zouden worden. De toestand der niet vrije kolonisten werd op de volgende wijze geregeld.

De veroordeelden werden 10 jaren tot gemeenschappelijken arbeid verpligt. Zij staan onder militaire tucht en regtspleging en zijn van hunne staatkundige regten beroofd; diegenen echter, welke zich goed gedragen, kunnen reeds na verloop van drie jaren voorloopig in het bezit eener hoeve komen, waar zij van den gemeenschappelijken arbeid zijn ontheven. Dit bezit wordt na een verderen proeftijd van drie jaren definitief en zij worden van de militaire tucht ontheven, indien zij verklaren, dat zij in Afrika willen blijven. Eerst na verloop van tien jaren worden de landerijen hun vrij eigendom. Hunne vrouwen en kinderen, die hen willen volgen, is dit vrijgelaten, de staat betaalt de reiskosten en laat hen aan het werk deelnemen; in geval dat een der veroordeelden sterft, dan treden de nageblevene het trekkingen in de regten, welke hij in dit oogenblik bezat of waarop hij aanspraak had.

De nationale vergadering bewilligde drie millioen frs. om het plan ten uitvoer te leggen; maar de landbouwkolonie der Junij-veroordeelden kwam nooit tot stand. Allen, die men naar Afrika zond, waren onbruikbaar en beweerden de slagtoffers te zijn van een geregtelijken moord. Men nam militaire dwangmiddelen te baat en vermeerderde alzoo hunne verbittering. Men hief de kolonie op en besloot liever daar eene gewone gevangenis te bouwen. Zoo ontstond Lambese. Deze plaats was reeds gekozen, toen men het oorspronkelijk denkbeeld had opgevat. Zij vereenigde inderdaad vele voordeelen, welke bij eene kolonie van het grootste belang zijn. Ten zuiden van Constantine vormt de vruchtbare keten van het Auresgebergte de grensscheiding tusschen Toll en Sahara. Wouden en voortreffelijke weilanden wisselen elkander af. Tarwe, garst en aardappelen groeijen er even welig als wijn en alle soorten van zuidelijke vruchten. De nabij gelegen bosschen beloven aan houthakkers eene rijke winst, tenzij men die liever tot kolen brandt, welke te gebruiken zouden zijn, om het ijzer, koper en lood, dat veelvuldig in het gebergte gevonden wordt, te smelten. De luchtgesteldheid is voor de Europeanen gunstig, daar Lambese 3182 voet boven het vlak der zee is gelegen. Om van de oorspronkelijke bepalingen niet geheel af te wijken voegde men aan de strafin-

gting 1800 bunders land toe, welke echter nog bijna geheel braak liggen. Men bouwde eene cellulaire gevangenis in den gebruikelijken kruisvorm, waardoor het toezigt aanmerkelijk wordt vergemakkelijkt. Het gebouw heeft vier verdiepingen en wordt door een muur omringd, welke hoog en sterk genoeg is om elke poging tot ontsnappen te verijdelen. De trappen en de gangen bestaan uit ijzer, de cellen zijn ruim, het licht heeft er vrijen toegang. Neven gebouwen dienen tot woning voor de beambten, de opzigters, de geestelijkheid en de liefdezusters, die de zieken verplegen. Er is eene kerk, eene kazerne, een wachthuis, een hospitaal, een waschhuis; men vindt er magazijnen, een postkantoor en stallen voor de paarden der gendarmen. Eene restauratie, waar de officiren en andere ambtenaren gezellig kunnen bijeenkomen, is niet vergeten.

De eerste gevangenen werden in 1852 naar Lambese overgebragt. Het waren niet allen personen, die wegens staatkundige misdrijven waren veroordeeld, maar ook gewone misdadigers. Deze laatsten vormden zelfs de meerderheid, want er waren er 274 en slechts 123 staatkundige gevangenen. Onder deze laatsten waren er 85, die wegens de Junijdagen waren veroordeeld en 39, die deel hadden genomen aan de pogingen, welke aangewend waren om de republiek tegen haren president te verdedigen. Men behandelde hen echter menschelijk en liet hun de keus tusschen het uitoefenen van hun beroep in de cellen of het werken op het land tegen bepaald loon. Zij worden nog op dezelfde wijze behandeld. Wie geen handwerk heeft geleerd, vervaardigt beeldhouwwerk op struisvogelen of vruchtenpitten, of vlechten stroo of koralen. Al deze voortbrengselen zijn sierlijk en worden in de kerk ten toongesteld, waar zij in de reizigers gretige koopers vinden. De helft van het bedrag wordt den gevangenen ter hand gesteld, om zich verkwikkingen of andere zaken aan te schaffen; de andere helft wordt voor hen bewaard en hun uitbetaald wanneer zij de inrigting verlaten. De tucht is op militaire wijze ingerigt en hoe streng zij bewaakt worden, blijkt uit de omstandigheid, dat men op twee gevangenen een soldaat heeft. Sedert de veiligheidswet van 1858 is het aantal gevangenen te Lambese aanmerkelijk vermeerderd; men verneemt daarvan echter slechts weinig. Zoo is Blanqui, een der veroordeelden wegens de Mei gebeurtenissen, daarheen gezonden. Sedert 1848 heeft Blanqui de gevangenis niet verlaten dan toen hij naar Lambese werd gezonden, waar zijn straftijd afliep. Eene misdaad heeft hij niet gepleegd, maar men vraagt daarnaar niet. Hij is een verdachte, welligt zelfs een gevaarlijk mensch, en vervalt in de termen der veiligheidswet, dientengevolge is zijn gevangenishouding in den regel. Zoo althans is de juridische logica des keizerrijks.

Lambese is nog in een ander opzigt merkwaardig, namelijk als versterkte legerplaats van het Romeinsche derde legioen. Bij een togt van den hertog van Aumale naar het Auresgebergte werden in het jaar 1844 de bouwvallen ontdekt. Zij waren toen aanzienlijker dan tegenwoordig, want de Franschen wilden zich door hunne Arabische onderdanen niet laten overtreffen en braken, gelijk deze het plegen te doen, de best gebleven muren af, om de gevangenis daarmede te bouwen. Voor zoover echter zijn de kunstwerken behouden, dat men de gevonden oudheden in het voormalige praetorium heeft bijeengebragt. Zij zullen er zoo lang bewaard blijven als de regen dit veroorlooft, want zij worden door geen dak beschermd. De overige Romeinsche overblijfselen zijn puinhoopen, onder het welig groeijende gras en onkruid half verborgen.

De Stoomvaart.

De Stoomvaart tusschen Europa en Amerika wordt tegenwoordig door 45 stoomschepen vervuld, en van deze niet zijn minder dan 28 Engelsche en 8 van de Hanzé steden, terwijl de Amerikanen niet meer dan 5 (welhaast slechts 8) in de vaart hebben, of, rekent men volgens de tonnenmaat, dan zijn in die vaart, 61.000 ton onder Engelsche, 20.000 onder Duitsche en 12.000 onder Amerikaansche vlag.

The Economist van 21 Mei ll. hierop verwijzende, betoogt dat de oorzaak dezer ongelijkheid geenzins als een gevolg van de alles overwinnende voortreffelijkheid der Engelsche stoomvaart, als zoodanig, is te beschouwen.

Dit overwigt der Engelschen ligt geheel in de subsidien welke het Engelsche volk aan die vaart ten koste legt; niet minder dan 320.000 p. st. jaarlijks, de interest van 10½ millioen p. st. consols (126 millioen guldens), wordt door Engelsche belastingschuldigen als subsidien voor die dienst betaald, n¹. 270.000 p. st. jaarlijks in het Ver. koningrijk zelf, en 50.000 p. st. in Canada.

De Ver. Staten daarentegen geven weinig of geen subsidie voor de paketvaart, en, zegt *the Economist*, zij hebben gelijk; zij zijn even goed bediend door de Engelsche booten welke zij op dezelfde voorwaarden als de Engelschen gebruiken, zonder daarvoor, zoo als deze, nog afzonderlijk in belastingen te betalen.

Wat is de geschiedenis der subsidien? Eenige jaren geleden wordt een contract gesloten met de *Cunard* company om de Amerikaansche en Canadaasche mail éens per week over te brengen, de subsidien daarvoor rezen gaandeweg tot 191.000 p. st. Dat was veel, doch daarvoor werd ten minste in de geheele dienst voorzien.

Kort daarop legt de regering der Ver. Staten een paketdienst voor haar eigen aan, die zij mede subsidieert; zeer goed, doch nu wil Canada er mede een op zijn eigen gelegenheid hebben, en subsidieert eene nieuwe lijn met 50.000 p. st. Niettegenstaande reclamatie van Engeland, hetwelk de kolonie tot 1862 aan het Engelsch contract gebonden waande, werd dit doorgedreven. Doch wat gebeurt verder? Datzelfde gouvernement van Lord Derby, dat twee Engelsche lijnen te veel rekende, geeft daarop zelf toe aan den aandrang van de Lever-companij en subsidieert een derde lijn met 80.000 p. st. 's jaars. In dien stand van zaken hebben nu de Ver. Staten hare subsidien sterk verminderd of geheel ingetrokken, en teregt, de Amerikanen hebben volmaakt hetzelfde voordeel, ofschoon geen subsidie betalende, als de Engelsche. Zij betalen hetzelfde briefport, dezelfde vrachten voor ligte goederen van en naar Liverpool als van en naar New-York, maar het eenige onderscheid is dat de Engelsche enderdanen boven het porto nog 270.000 jaarlijks betalen, en Canada 50.000, terwijl de schatkist der Ver. Staten niets extra betaalt.

Het is de oude geschiedenis van elke protectie, en eene andere vraag is dus, zegt *the Economist*, of de Engelsche schatpligtige nog lang zal toestemmen om het ijdel voordeel van schijn monopolie-vaart tot zulk een hoogen prijs te betalen. (*so empty a boast at such a price*.)

Eene nieuwe met gutta percha overeenkomende stof.

Onlangs heeft de heer Serres aan de *Cercle de la Presse* iets aangaande de *Achras balata* medegedeeld, dat zeer belangrijk is. Deze plant groeit in het wild in Guinea, Mexico, op Martinique en op de overige West-Indische eilanden. Het hout van dezen boom wordt als werkhout gebezigd; het sap vormt gedroogd eene ligte sponsachtige rozenrood gekleurde massa, welke, wanneer ze tusschen de vingers gewreven wordt, verkruimelt. Een door den gouverneur van Fransch Guinea van het museum van koloniale produkten toegezonden stuk van deze massa was met eene met dikke melk overeenkomende stof overtogen, welker buitenvlakte onder den invloed der lucht tot een vliesje verhard was. Serres, die deze stof aan een nader onderzoek onderwierp, bevond aanvankelijk, dat zij, hoewel de eigenschap bezittende van, geweekt in warm water, naar welgevallen te kunnen gekneed en vervormd worden, in droogen toestand broos werd. Bij nader onderzoek bleek het intusschen, dat dit gemis van bindende kracht moet toegeschreven worden aan eene in het sap aanwezige vetachtige stof. Na vele proeven om het daarvan te zuiveren, verkreeg hij eene meer kneedbare en veerkrachtige, maar minder uitzetbare stof dan gutta percha. Zij werd eerst week bij een hoogeren graad van temperatuur dan de laatste en bij geene temperatuur broos. Om deze eigenschappen houdt Serres deze massa voor meer geschikt dan het gutta percha tot het overtrekken der telegraaph-draden.

Middel om het springen van stoomketels te voorkomen.

De Belgische vice-consul te New-Castle, de Heer Reid, vermeldt in zijn rapport, van 11 Februarij ll. (recueil cons. Belge, 2e. livr. 1859), een middel dat onlangs zoude uitgevonden zijn om het *springen van Stoomketels* te voorkomen. Dit middel zou bestaan in het inbrengen in den ketel, van een stang of staaf van metaal, ten einde als geleider te dienen voor electriciteit, welker ophooping in den ketel als de oorzaak der meeste ontploffingen wordt aangemerkt. Proeven met dit nieuwe middel genomen, hebben groot succes gehad. In verband met de hoofdstang zijn er in het binnenste des ketels, nog andere zijstangen om de opneming van alle electriciteit te bevorderen, die ten slotte door een metaaldraad in den grond wordt afgeleid. Deze uitvinding is in de Ver. Staten gebreveteerd door den uitvinder, den Heer Parry. Het berigt zegt verder, dat het beginsel waarop deze toepassing berust, op kleine schaal kan beproefd worden, door twee koude glazen te nemen, in een van welke men eenvoudig een zilveren lepel plaatst. Giet men kokend water in beide glazen, dan zal, meent men, het glas met den lepel weerstand kunnen bieden, terwijl het andere zal barsten.

Permanent wit of Blanc fixe

is de benaming van eene sedert eenige jaren in het groot gefabriceerde witte verwstof, welke zich, tegenover het na verloop van tijd donker wordende loodwit, als eene standvastige witte kleur tracht te doen gelden. Het heet ook wel *barijtwit*. Deze verwstof bestaat uit zwavelzure zwaaraarde of barijt, en komt in degvorm in den handel, daar zij, droog geworden, hare fijnheid en dekkracht verliest, om welke reden zij niet als olieverw, maar als waterverw de voorkeur verdient. Daar het permanentwit niet kan omgezet worden, is het zeer geschikt tot het mengen van lichte tinten. Wie het Permanentwit nog niet kent, doe er zijn voordeel mede, en wel hoofdzakelijk om daarmede het minder dekkende zinkwit, en het door het in de lucht voorkomende zwavelwaterstof onvermijdelijk zwart wordende loodwit, te vervangen.

Dien ten gevolge kan men het loodwit gemakkelijk overal herkennen wanneer men op daarmede geverwde witte voorwerpen een droppel zwavelstofwater brengt, waardoor oogenblikkelijk eene zwarte vlek ontstaat, welk herkenningsmiddel van veel belang is, ook om de

verschillende wijzen waarop het loodwit in toepassing gebragt wordt, en om den nadeeligen invloed, dien het op de gezondheid uitoefent, te voorkomen.

Opmerkelijk is een artikel in de Russische *Petersb. Courant*, getiteld »de vrede van 11 Julij," welks schrijver, van de stelling uitgaande dat die vrede bij niemand bijval vindt, zich zoowel tegen Napoleon als tegen Oostenrijk in scherpe bewoordingen uitlaat. »Wie kon hem niet gelooven," zoo leest men daar. »toen Lodewijk Napoleon ten aanhoore van geheel Europa zijne zware aanklagten tegen Europa inbragt? Hij had zoo veel redenen ontevreden op Oostenrijk te zijn, de verzwakking van de politieke magt dezer mogendheid te wenschen. Had die mogendheid hem niet verhinderd den Oosterschen oorlog gelukkig ten einde te brengen? Had zij niet, na den oorlog door hare rustelooze kuiperijen aan Napoleons plannen onophoudelijk belemmeringen in den weg gelegd? Had zij niet, door uitbreiding van hare magt in Italie, aan Europa en Napoleon schrik ingeboezemd? Maar niettegenstaande dit alles laat Napoleon zich daardoor even weinig bewegen Oostenrijk in den grond te overwinnen, als hij zich door zijne beloften aan Italie de vrijheid te hergeven had laten bewegen dit werkelijk te doen. Hij heeft eene bijeenkomst met keizer Frans Joseph en beide sluiten den vrede, zonder dat de andere mogendheden hieraan deelnemen, ja zelfs zonder kongres;" en dat punt ergert het Russische blad vooral; want het zegt:" Een kongres over de italiaansche kwestie zal niet gehouden worden. (*een weener korrespondent der hamburgsche* Börsenhalle *meldde dit op even stellige wijze*), zoo hebben de beide keizers in hunne magt besloten. Wie van de twee is in dit geval van het vroeger vastgestelde programma, van de gedane belofte afgeweken? Keizer Frans Joseph had zich vooraf tegenover Europa tot niets verpligt; toen Oostenrijk den oorlog aanving, had het een kongres geweigerd. Van keizer Napoleon kan niet hetzelfde gezegd worden; ook vóór den oorlog was hij besloten zijne zaak aan het oordeel van een Europeesch kongres te onderwerpen, gedurende den oorlog herhaalde hij dit nog eens en gaf stellige toezeggingen, dat hij na het einde van den krijg de Italiaansche aangelegenheden door een Europeesch kongres zou doen regelen.

Thans is de oorlog afgeloopen en een kongres wordt niet gehouden. De wil van Napoleon alleen vervangt den wil van al de Europesche mogendheden te zamen. Wat dreef den overwinnaar van Solferino zijne gedane beloften te schenden? Vreesde hij dat het kongres te gunstig voor de zaak van Italie zou gestemd zijn? of verstaat hij Italies vrijheid op zijne wijze en duchtte hij, dat de deelneming van Rusland, Engeland, Pruissen en Sardinie die vrijheid zou kunnen benadeelen? of eindelijk wilde hij door zijne willekeur aan Europa een strenge les geven?"

De *New-York Herald* bevat eene statistieke opgave betreffende de landverhuizing, waarin o. a. het volgende voorkomt: Sedert 1850 zijn niet minder dan 800,000 Duitsche landverhuizers direct uit Europa te *New-York* aangekomen. Daar deze meest allen niet van middelen ontbloot waren, vormden zij eene klasse van landverhuizers, die men in Amerika niet ongaarne zag komen. In 1858 werden te New-York aan wal gezet 79,589 emigranten, waarvan 39 pCt. Duitschers, 32 pCt. Ieren, 15 pCt. Engelschen en 3 pCt. Schotten, terwijl de overige 11 pCt. uit Wallis, Denemarken, Frankrijk, Spanje, Zwitserland, Holland, Italie, Sardinie en Oostindie kwamen. Het aantal landverhuizers, die, gedurende het veertigjarig tijdvak van 1818 tot en met 1858, uit de havens van het vereenigd koningrijk zijn uitgezeild; bedraagt 4 797,166 en waarvan 1,180,046 naar de Noord-Amerikaansche kolonien, 2,890,403 naar de Vereenigde Staten, 652,910 naar de kolonien in Australie en Nieuw Zeeland en 73,807 met verschillende andere bestemmingen op reis gingen. Over het geheele bovengenoemde veertigjarig tijdperk gerekend, waren er uit Engeland jaarlijks gemiddeld 102 026 en hiervan over de tien laatste jaren (1818—1858) gerekend, gemiddeld jaarlijks 261,865 landverhuizers vertrokken.

Producten-Handel.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 20sten dezer, van plant. Ellen, 23 vaten, a 10,03 cent.

Idem, idem, van plant. Lunenburg, 16 vaten a 10.03 cent.

Idem, idem, van plant. Rustenburg, 9 vaten, a 9,46 cents.

Kakao. Idem, van plant. Concordia een achtste, boedel J. Elder, p. m. 1600 pond a 25.76 cents.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 19n. dezer, de Nederl. schoener *Transit*, kapt. Mulder, van Curacao.

Den 20sten, de Fr. stoomboot *Le Flambeau*, van Cayenne.

UITGEKLAARD.

Den 20sten, de Portug. schoener *Feliz Ventura*, kapt. A. J. da Costa, naar Madera, lading: 42 vaten Suiker 57.263 pond.

ADVERTENTIEN.

J. C. GOMPERTS,
Vendumeester,
zal MORGEN om 9 uren verkoopen: **PROVISIEN**, eene partij Neteldoek en andere STUKGOEDEREN, Sigaren, *diverse MEUBILAIR*, eenige *Zilveren* en eenige *gouden* dames **Sieraden** en om verkooprekening te sluiten: Een partijtje *Extra* **BOTER** en 50 vaatjes extra WORST en SAUCIJSJES.
Voorts:
den jongen *Albert* (voetbooi), aankomende S. C. Sanches. (13358)

Boomrijpe *BANANNEN*
wekelijks te bekomen op plantage *Constantia.* (12821)

Ontvangen met *Plant. Dordrecht:*
50 000 *Sevastopol* **Sigaren.**
13.000 *Habana* dito,
Oxh. WIJN, Genever en Olie, Trommels met KOEK, **BROODSUIKER**, extra THEE en meer andere GOEDEREN.
( ) A. LEVI & Co.

L. SCHMIDT
heeft ontvangen per de laatste schepen: **HAANTJES BIER** in manden en okshoofden, extra BOTER, Rhijn wijn, Brandewijn, *Lijn* en *Patent Olie*, WIJN AZIJN, 3dr. **Kousen** en **sokken**, *LINNEN KATOEN*, extra Havana en Manilla SIGAREN, **Compos. Kaarsen** bij de kist en per pond,
Castoren Hoeden,
BIJOUTERIEN.
( )

Aangebragt per *Transit* van *Curacao:*
Elégante Mahonijhouten MEUBELEN, als: Kleederen kasten, Ronde, Speel, Zij, wasch- en Toilet Tafels, Stommeknechten, Ledikanten, Scheer- en dames Naaikistjes, Matten, vaten *Pindas*, Indigo, *extra* **SIGAREN.**
Voorts:
Rij-paarden en Steen-Ezels
Verkrijgbaar bij
[ ] **D. C. MUNRO.**

L. M. KOHN & Co.
geven het geëerd publiek te kennen dat zij met het schip *Plant. Dordrecht*, kapt. BRAKKE, hebben ontvangen:
Gras BOTER, Zw., Leidsche en Flamer *KAZEN*, HAM, **Rookspek**, *Nieuwe* ZAND AARDAPPELEN, *Vermicellie*, Banket, Zoete Olie, **Zuurgoed**, *Champagne-*, *Rhijn-*, *Madeira-*, en *Witte* WIJN, (*Haut Sauterne*), Extra ROODE WIJN in vaten, *Princesse BIER* in vaten en in manden, Groene en Roode Kelders **Jenever**, puik puike COGNAC, CHERRIJ CORDIAL, *TABAK*, **Sigaren**, **Witlood en Lijn Olie, Patent Olie in amen en in pullen.**
Linnen *Jassen*, enz.
Alle welke Goederen zij tegen *zeer moderate prijzen* te koop aanbieden, mits a CONTANT. ( )

W. J. RIETSTAP
heeft van Cayenne ontvangen:
ROODE WIJN in oxhoofden,
Zoete Olie, enz. (13357)

( ) Het schip *Amerika* heeft nog ruimte voor 50 a 60 vaten Suiker, om dadelijk na dat dezelve aan boord zijn, naar *Amsterdam* te vertrekken; adres bij GEB. REELFS.

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar f 20—
voor zes maanden » 11—
» drie » » 6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant »—25
De prijs der Advertentien is per regel »—2